

ת"פ 45279/04/15 - מדינת ישראל נגד ר ח

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 45279-04-15 מדינת ישראל נ' ח

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר ח

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מאור לונדנר ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד עמיחי אסנפי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.
ג. **כליאת שווא**, לפי סעיף 377 רישא לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.4.15, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אמר הנאשם למתלוננת "את הולכת וזהו", **פתח את דלת הבית והדף את המתלוננת אל חדר המדרגות**. משסירבה המתלוננת ללכת, **דחף אותה הנאשם אל תוך הבית, סגר את הדלת, ניגש אליה מאחור והחל לחנוק אותה** בעודה מנסה לצעוק לעזרה. בהמשך, שחרר אותה הנאשם מחניקותו, **דחף אותה לרצפה, הפילה, עמד מעליה והכה אותה במכות אגרופ בפניה**. המתלוננת הדפה את הנאשם, קמה מהרצפה וניסתה להימלט מן הבית, ואולם **הנאשם נעל את דלת הבית והחזיק את המפתח**. בהמשך, ניגש הנאשם אל המתלוננת, **הפילה על ספת הסלון והכה אותה באמצעות מכות אגרופ, בידיה ובפניה, בעודה בוכה וזועקת** "תהרוג אותי וזהו, נמאס לי כבר". בתגובה אמר הנאשם למתלוננת "תסתמי את הפה שלך" והכניס גרב לפיה של המתלוננת תוך שהוא מותח ולוחץ את הגרב ואומר "תשתקי תשתקי". הנאשמת המשיכה לצעוק, ואז אחז הנאשם בשערה וגרר אותה למקלחת בעודה מבקשת שיניח לה. בעודם במקלחת אחז הנאשם במתלוננת ביד אחת ובידו השנייה פתח את ברז המים וגידף אותה בעודה מנסה להתגונן מפניו. בהמשך נטל הנאשם מגב והכה באמצעותו את המתלוננת בכתפה, בגבה ובידיה. משברחה הנאשמת לחדר הילדים, פתחה את חלון החדר וצעקה לעזרה, רדף אחריה הנאשם, סגר את

החלון, הפילה לרצפה, רכן עליה והכה אותה במכות אגרוף בפניה. בהמשך הורה הנאשם למתלוננת ללכת לאחד החדרים ולהישאר שם. בהמשך למתואר הורה הנאשם למתלוננת להתקלח ומשסירבה לקח הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואת מפתחות הבית ויצא מן הבית תוך שהוא נועל את הדלת. בשעות הערב, אמר הנאשם למתלוננת כי אם היתה גבר כבר הייתה מתה, כי אין בו חרטה על מעשיו וכן "חבל שלא עשה יותר". בנוסף הורה הנאשם למתלוננת כי אם ישאלו אותה לפשר הסימנים שעל פניה תשיב כי נגרמו עקב נפילה. למחרת היום, במהלך שיחת טלפון בין הנאשם למתלוננת איים הנאשם על המתלוננת שאם תפנה למשטרה הוא יאמר כי היא מחזיקה סמים מסוג גראס בבית וכן עושה בהם שימוש ושירותי הרווחה ייקחו ממנה את ילדיה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה בעין שמאל, שריטה בלחי שמאל, סימנים אדומים בעין ימין, המטומות ביד שמאל, בכתף שמאל וברגל שמאל וכן שריטה במוותן.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר ממושך בפועל וכן רכיבי ענישה נלווים.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם כבן 36, גרוש ואב לילד בן שנה וחצי. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו עבד בעבודות שונות כשהוא מתקשה לשמור על יציבות ועקביות במסגרות העבודה. בשנת 2008, אושפז בבית החולים באר יעקב על רקע נסיגה במצבו הנפשי, למשך חודש, ולאחריו שוחרר וקיבל קצבת נכות למשך כשנה. ברקע לאשפוז התנהגותו האלימה כלפי רכוש. בהתייחסו לעבירה תיאר התנהגותו על רקע תהליך הסלמה בקשר עם זוגתו בתקופה שקדמה לעבירה והתפרצות של תסכול רב מצידו. הנאשם נטל אחריות להתנהגותו האלימה, ביטא בוושה ותיאר אותה כמנוגדת לערכיו. שירות המבחן התרשם כי הוא נע בין לקיחת אחריות ובושה לבין צמצום חלק מהאירועים. הנאשם תיאר כי הקשר הזוגי בינו לבין המתלוננת התאפיין בחוסר יציבות, מתחים ובעייתיות על רקע מורכבות המשפחה וקשיי פרנסה. כמו כן לידת בנם הכניסה מתחים נוספים אל תוך הקשר. בשיחה עם המתלוננת תיארה את הקונפליקטים שהתפתחו ביניהם על רקע ההיריון וכן את הקשיים נוכח מורכבות המשפחה, כמו גם את יחסיו אליה שאופיינו בקנאה, חשדנות ואובססיה לצד התנהגות מאיימת ומסרה כי בעקבות האירוע המתואר חשה איום לחייה. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לפני כחמישה חודשים. הנאשם מגיע בעקביות, משתתף באופן פעיל וניכר כי הוא משתדל להיעזר בתכנים העולים ומנסה ליישם בחיי היום יום. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה להכיל תסכול ומתקשה לראות את צרכיו ורגשותיו בנפרד מהאחר ואף עלול לפעול באופן כפייתי כשצרכיו אינם נענים. ביחסיו עם המתלוננת באו לידי ביטוי התנהגויות אובססיביות, חשדנות רבה ואלימות מילולית ופיזית, כאשר כיום נמצא הקשר הזוגי במצב לא פתור. ניכר כי הוא נעזר בקבוצה לעבודה על דפוסים אלו ואולם דרושה עוד עבודה מעמיקה ולפיכך עתר שירות המבחן לדחיית הדיון למספר חודשים. בתסקיר משלים דיווח שירות המבחן כי הנאשם ממשיך בהליך הטיפול (מזה 9 חודשים) בהתמדה ותוך גילוי מחויבות, וכי להתרשמותם נתרם הנאשם מההליך הטיפולי. שירות המבחן תיאר כי הנאשם מגלה מחויבות להליך הטיפול, מכבד את התנאים המגבילים וכי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבורו, וכן הנאשם בעל מוטיבציה פנימית להיעזרות ולמידה. לפיכך המליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד המשך ההליך הטיפולי.

ראיות לעונש

5. ת/1 - תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת.
6. ת/2 - מזכר המתעד את החבלות, וכן צילום של הגרב והמגב בהם השתמש הנאשם, כמו גם צילום מסך של הודעת טקסט שנשלחה מהמתלוננת.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מאור לונדנר ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1979, נעדר עבר פלילי. הנאשם נקט באלימות חמורה ומתמשכת כלפי זוגתו המתלוננת, אשר המשיכה גם כאשר היא זועקת לעזרה ומנסה להימלט מהבית. הנאשם נעל אותה בבית ואיים עליה וכן זהיר אותה לבל תפנה למשטרה. הנאשם גרם במעשיו לחבלות למתלוננת. הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת ובביטחונה. ניכר כי הנאשם נעדר גבולות ושליטה עצמית. הנאשם אף הורה למתלוננת לשקר לגבי החבלות שנגרמו לה. מדובר בתיק אלימות חמור אשר מצדיק עונש מרתיע והולם. מתחם העונש הינו מ-12 ועד ל-24 חודשי מאסר. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הוא אינו נוטל אחריות מלאה למעשיו, מאמץ גישה קורבנית, מתאפיין בהתנהגות אימפולסיבית וגם לתחושת המתלוננת הנאשם קנאי והתנהגותו מאיימת. העדר עברו הפלילי של הנאשם נסוג אל מול חומרת המעשים. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה למאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עמיחי אסנפי, מדובר באירוע אחד שלא קדמו לו אירועים נוספים. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה. אמנם מדובר באירוע לא פשוט, עם זאת ניתן לראות כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן ברמת חומרה גבוהה. המתלוננת לא פנתה לטיפול רפואי ואף יצאה מהבית עוד באותו הערב ונראתה בפומבי, כך שמדובר בחבלות שלא הגבילו אותה או אילצו אותה להישאר בביתה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. תחילה נעצר ובהמשך היה נתון בתנאים מגבילים במשך מספר חודשים. הנאשם מורחק עד היום מהמתלוננת ומבנם המשותף והוא מכבד את התנאים ולא הפר אותם. מהתסקיר עולה תמונה שיקומית מובהקת. הנאשם לקח חלק בהליך טיפולי בנושא אלימות זוגית במשך 9 חודשים, הביע מוטיבציה פנימית ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית לצד ענישה קורקטית. מתחם העונש מתחיל בעונש צופה פני עתיד ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שירות. לפיכך עתרו ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש של עבודות שירות וצו מבחן כהמלצת שירות המבחן.
9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת האלימות הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו. הערך הנפגע בעבירות האיומים הינו פגיעה בשלוות נפשו של אדם. הערך אשר נפגע בעבירת כליאת שווא הינו חירותה של המתלוננת. רבות נכתב על חומרתן של עבירות האלימות אשר מבוצעות כלפי נשים על ידי בני זוגן ועל הצורך להחמיר עם עושהן. ראו דברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 1474/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.15):

"על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה... ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג".

12. עוד ניתן ללמוד על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש המוטל בצידה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, היינו שש שנות מאסר.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני עד גבוה. הנאשם חזר ותקף את המתלוננת שוב ושוב בחלקים שונים של הבית, תוך שהוא דוחף אותה, חונק אותה, מושך בשערה, גורר אותה ממקום למקום, רודף אחריה, משתיק אותה תוך שימוש בהצמדת גרב לפיה, ומפליא בה את מכותיו הן באגרופים והן באמצעות מגב. הנאשם לא חדל ממעשיו על אף ניסיונות המתלוננת לזעוק לעזרה ולהימלט מפניו. הנאשם אף נעל את המתלוננת, ואיים עליה. אופי האירוע האלים אשר נמשך דקות ארוכות בחלקים שונים של הבית ואשר גרם לחבלות משמעותיות בגופה של המתלוננת הם שמעלים את רף החומרה.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל מעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (ראו לדוגמא רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (10.3.11); רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** (6.9.10); רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10); רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), רע"פ 5788/12 **ארטיום נ' מדינת ישראל** (5.8.12); רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13); רע"פ 757/14 **אבו צאפי נ' מדינת ישראל** (23.7.14); רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11); עפ"ג (מח' י-ם) 48384-07-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.1.16); ת"פ 18374-07-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.2.16); ת"פ (פ"ת) 25094-05-10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.13.12); ת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14))

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת להתנהגותו חסרת השליטה של הנאשם. הנאשם חזר והכה את המתלוננת בחלקים שונים של הבית בעודה בוכה וזועקת ומנסה להימלט, תוך שהוא מנסה להשתיקה ומונע ממנה מלעזוב את הבית או להזעיק עזרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות רבות. הנאשם אף התרה במתלוננת לבל תחשוף את הסיבה לסימנים שעל פניה ולמחרת היום אף איים שאם תפנה למשטרה הוא ידאג כי שירותי הרווחה ייקחו ממנה את ילדיה. מעשיו האלימים של הנאשם היו עשויים לגרום לחבלות משמעותיות אף יותר.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר.

17. במקרה דנן, **השיקול השיקומי** הינו ממן העניין והנאשם אף לקח חלק בקבוצה טיפולית במשך כתשעה חודשים במסגרת שירות המבחן, אשר להערכת גורמי הטיפול תורמת לו באופן משמעותי. הנאשם מגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית בהתמדה ובזמן תוך גילוי מחויבות. בקבוצה הוא משתף בתכנים אישיים, מבטא רצון להיעזרות ורצון לרכישת כלים להתמודדות מיטיבה. מדובר במוטיבציה פנימית להיעזרות ולמידה. עם זאת סבורני, כי הואיל ותחתית המתחם היא של 6 חודשי עבודות שירות הרי שנוכח דפוסיו הבעייתיים של הנאשם וחומרת מעשיו, אין בהליך השיקומי שעבר כדי להצדיק הקלה מעבר לכך. ואולם אם היה נקבע רף תחתון חמור יותר של מתחם העונש ההולם של מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, היה מקום לסטות ממנו לקולא לאור השיקול השיקומי ולהעמיד את עונשו על התקופה המירבית של עבודות השירות. בכל מקרה יש מקום להתחשב בכברת הדרך הטיפולית שעבר הנאשם בעת גזירת העונש בתוך גדר המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1979, נעדר עבר פלילי ואב לילד כבן שנה וחצי. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם נרתם להליך טיפולי משמעותי במסגרת שירות המבחן, בו הוא מתמיד מזה 9 חודשים בהצלחה ותוך גילוי מחויבות. שירות המבחן מתרשם ממוטיבציה פנימית להיעזרות ולמידה, וממליץ על עונש של עבודות שירות. הטלת עונש מאסר בפועל בכליאה ממש עלולה לגדוע את ההליך הטיפולי שעובר הנאשם.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח התמשכות וחומרת נסיבות העבירה וכן נוכח העדר פתרון ביחסי הנאשם והמתלוננת, וכן בשים לב להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם בעל סף תסכול נמוך וקושי בדחיית סיפוקים.

20. כמו כן, נתתי דעתי לכך כי הנאשם היה עצור מיום 23.4.15 ועד ליום 20.5.15, וכן היה במעצר בית מוחלט מיום 20.5.15 ועד ליום 15.12.15, ובהמשך היה נתון בתנאים מגבילים.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף המירבי לצד ענישה נלווית. לאור הפגיעה המשמעותית במתלוננת סבורני כי יש לפסוק פיצוי משמעותי לטובתה.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 13.11.16.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירה של איומים או כליאת שווא.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוננת אשר יופקד ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.16. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. צו מבחן למשך שנה.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ככל שקיימת הפקדה, הרי שלאחר היות גזר הדין חלוט, תושב למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית. המוצגים שנתפסו יושבו למתלוננת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ז, 30 אוקטובר 2016, בנוכחות הצדדים.